

אנשיק אל הסלוס...

דניאל אוסטר

זקנה ואמרה: — מבינה אני שאינך מתבייש במוצאך, אבל אין אני מבינה מה יש להתגאות בדבר זה? אכן האמת נתנה להאמר: גם דניאל אוסטר

דיקטס כתב רומן על שתי ערים. דומני שאנו יכולים "לעלות" עליו ולכתוב רומן מודרני ומרתק על ש"ש ערים: אם כי אנו עשוינו חלוקת-פנים: רה: ירושלים -- עיר הנצח, תל-אביב -- עיר היום וחיה -- עיר המחור, אין הענין חלק כל כך. מי שמכיר את שתי עירי יודע זאת. שם קיימת אותה התחרות בין גנק, באול וצוריק והי לצד אומרת שאותו תושב גנק שאמר בבאול על צוריק שהיא היא העיר החשובה והיפה בשוויצריה, וזה לאני דרסה. גם אצלנו נהפכה פתאום הק ערה על פיה, ירושלים עיר הנצח הפכה לפתע לעיר המחור. "הישישה" הזאת עלתה לפתע על חברותיה הצ עירות ותופסת את מקומה בראש. כך פוגות העינים לראש אותה עיר, האיטיות המרכזיות המחזיקה בידיה את רסן השלטון, בה יהיה תלוי כל כך הרבה: דניאל אוסטר.

ברל לוקר הזכיר פעם בנאומו שמר צאו מגליציה. אחר ההרצאה נגשה אליו

סדרך המאזין ליד המקלט

ת"א, דח' אידלסון 4, טל' 5195
סידורי המקלטים לכל המטרות
תיקונירדיו

רדיו

ש. דיפטיין

ת"א, בן-יהודה 47, בקומה

תיקונים • מכירה • קניה • חילוף.

מהנדס א' ויים — דב לבר
סוכן רשמי לאיזור צפון א"י
רדיו His Masters Voice, ECKO
מבחר גדול במקלטים משומשים
מפרימות מפורסמות.

פסנתרים
מסירות ידועות — במכתב גדול
וספרמן את יון, ת"א, רח' רשי"פ

צוע שלא עלה על דעתו מעולם: הוראה. הוא מורה גרמנית והיסטוריה בבית הספר הריאלי בחיפה. אחר מתלמידיו נקרא יעקוב דוסטובסקי וא' חר כך דורי, תלמיד אחר נקרא אורי קיסריה השורה ארוכה ואם כי הוא המורה הצעיר ביותר של המוסד, עולה הוא לדרגת סגן המנהל. תורו של השירות הצבאי בא סוף-סוף ועורך הדיון הצעיר נשלח לדמשק אליה הת חילו להגיע חלוצי הצבא הגרמני וה-

הצילום: א. פורשטיין

אוסטרו-הונגרי. אוסטר הועלה לדרגת קצין הודות להשכלתו הכללית ופתח בפרשה מענינת שפרסיה אינם ידועים ברבים עד היום הזה. לא היה כל קשר בין א"י וקושטה, בה ישב אחד העס קנים הציונים החשובים ביותר בימים ההם, ד"ר ארתור רופין, שגורש לבי רה הטורקית. את הקשר החיוני הוה יצר אוסטר בדמשק באמצעות הכלים הצבאיים שעמדו לרשותו. הוא העביר כמיות גדולות של זהב מקושטה לר משק ומשם לא"י ועל הפרשי הקור סים שהיו גדולים מאד חי חלק ניכר של הארץ במשך תקופה ממושכת. הימים היו ימי "גילי" ופרשת הגבורה האהרונונית. הטורקים הכבידו ידם על הישוב, ידו של אוסטר היתה גם בפנית וילהלם קיסר לטורקיה להפסיק את רדיפת היהודים. רופין העביר דינים וחשבונות לברלין וקיים מגע עם המערב. לו נודע שהטלגרף הצ באי הסודי הועמד לרשות ה"אויב", מר היה סופו של אוסטר, אך איש לא גילה את תכונם האמיתי של הדו"חים הצבאיים, לכאורה. עם כניסת הבריטים שמח אוסטר ליפול בשבי. הרי פרוש הדבר היה לשוב ארצה ולפתוח בפעולה בשטח שונה לגמרי שהלם למעשה את ידיעותיו המקצועיות. כמוזכר המחלקה המשפטית של "ועד הצירים" אירגן את "משפט השלום העברי" בכל הארץ. פעולה זו עלתה יפה. הרי קמה רשת שלימה של בתי דין עבריים בעלי חוקה ונוהל משלהם. האנגלים לא ראו את הפעולה בעין יפה, הרי היהודים חללו לפנות לבתי דין ממ שלתיים בכל זאת לא הפריעו לדבר.

ושוב פונה אוסטר לשטח חדש של פעולה. המהווה למעשה את השלב הראשון של הקריאה המוניציפלית שלו. אחר שעמד בבחינות לעו"ד ויום ופתח משרד משלו, יסד את שכונת רחביה בירושלים. הוא עמד על ערך

אדמת הטרשים במקום ההוא ולאחר ייסוד השכונה שימש במשך עשר שנים יו"ר הועד שלה. יהלומים, מלט, בטוח, ידו היתה ביסוד, בפתוח ענפים שונים ובשעה שנערכו הבחירות הרא שונות לירושלים המעורבת נבחר למר עצה ונתמנה על ידי הנציב העליון לסגן ראשון של העיר. בשנת 1936 גור רש ראש העיר בפועל ד"ר חלדי ביחד עם שאר חברי הועד הערבי העליון לסיישל ואוסטר ממלא את מקומו ביחד עם סגן ערבי נוצרים. בינתים ארעו חלוי פי גברא ובמקום חקופ בא מקמיכל והוא לא ראה בעין יפה את פעולת ראש העיר היהודי בפועל. הוא מינה חלדי שני, השופט, בן לאותה המשפחה שכהן עד מותו בשנת 1942. אוסטר קיבל שוב לידיו את הרסן שרצו להוציאו מידיו. כמוכן, האנגלים יעצו לחברים הערבים של המועצה לחדול לבוא לישיבות. כדי למנוע את הקור רום, שמנה איש מבין ששה יהודים וששה ערבים. רק ערבי אחד נשאר נאמן עד הרגע האחרון, אחרי כן מונתה הועדה הבריטית וערב צאתם בקשו האנגלים מאוסטר לנהל את עני יני האזור היהודי מבלי לקבוע גבול לית. גם הערבים נתבקשו לעשות כך, אך הם דחו את ההצעה. כך חזר אוסטר שר שוב לראשות עירית ירושלים.

אחר כך באה התקופה הקשה בחיי העיר: המצור. "ועדת ירושלים" שהי תה מורכבת מדב יוסף, אוסטר, אבולעי פיה, שרייבמן ורפאל נהלה את העני ינים, התכנסה פעמיים ב"ט תחת מסר פגזים בבנין הסוכנות. דאגו לאספקה, למים, לדלק, להובלה. המלאי הלך וכלה מיום ליום, טפות בנוין אחרונות הוצ או מדודי ההסקה המרכזית ונתנו למ אפיות. בלי חשמל, בלי טלפון. על פת לחם יבשה חיו במשך ארבעה שבועות. בתשיעי ביוני 1948 כשצריך היה לחלק מנה כפולה, נשארה מנה אחת, האח רונה, בלבד. נמצאה כמות קטנה של מצות אך היא לא יכלה להקל על המצב. אז נמסרה ההודעה לראש הממ שלה בטלפון האלחוטי היחידי שהוה את הקשר עם העולם. על מצבה של ירושלים, ואו באה ההפוגה הראשונה. ימי ההפוגה השניה היו קלים יותר. הוא הלך יום-יום ברגל מביתו ברחביה לבנין העיריה במחנה יהודה בסכנו אח חייו.

היום שונה המצב לגמרי. בקרוב תצא שוב תורה מציון, ירושלים תנופוס את המעמד הראוי לה בישראל ובעולם.

ד"ר א. פורשטיין

שארותי רכות כמשי
הורות
לשמכון יצהר
במיוחד לשערות
יבשות, אין טוב
משמפון ביצים
"יצהר"

תארוקו
יצהר